

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การศึกษาทางเศรษฐศาสตร์สำหรับการจัดการทรัพยากร
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ: กรณีศึกษาพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ
จังหวัดพิจิตร

ผู้เขียน

นางสาวกนกกาญจน์ กล่อมเกล้า

ปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อ.ดร.มาโนช โปธาภรณ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

อ.ดร.ศัทธ์รัตน์ ภาสกรพิพัฒน์กุล

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษาทางเศรษฐศาสตร์สำหรับการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ: กรณีศึกษาพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อให้ทราบลักษณะเศรษฐกิจและสังคม และทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร 2) เพื่อศึกษาและประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร 3) เพื่อศึกษาและประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญจำนวน 400 ตัวอย่างและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประมาณค่าความเต็มใจที่จะจ่ายด้วยวิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีการยกกำลังน้อยที่สุด (Ordinary Least Square: OLS) 4) เพื่อศึกษาและประเมินความเป็นไปได้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่บริเวณท้ายบึงสีไฟ โดยการวิเคราะห์ต้นทุน ผลตอบแทน และจุดคุ้มทุนของการลงทุนในการดูแลรักษาพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร โดยการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดอายุของโครงการในการลงทุนดูแลรักษา พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตรเป็นเวลา 20 ปี และได้ทำการวิเคราะห์เพื่อคำนวณหาอัตราส่วนทางการเงินต่างๆ มูลค่าปัจจุบันสุทธิของ

โครงการ (NPV), อัตราผลตอบแทนภายในโครงการ (IRR), อัตราส่วนของผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C ratio), ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period) และคำนวณหาจุดคุ้มทุนของโครงการ

ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ มีความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเพื่อการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เท่ากับ 188.50 บาทต่อคนต่อปี มีมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 7,150,370.50 บาทต่อปี โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะจ่าย ได้แก่ สถานภาพสมรส และรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน ความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ เท่ากับ 183.67 บาทต่อคนต่อปี มีมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 6,967,154.11 บาทต่อปี โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะจ่าย ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ระดับการศึกษา และรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน และความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟของนักท่องเที่ยวที่ยังไม่เคยมาเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ เท่ากับ 153.11 บาทต่อคนต่อปี มีมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ เท่ากับ 5,807,921.6 บาทต่อปี โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะจ่าย ได้แก่ อายุ รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน และการตระหนักในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ และผลการศึกษาของการวิเคราะห์ถึงความเป็นไปได้ของโครงการในการลงทุนดูแลรักษา พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร พบว่า ที่อัตราคิดลดร้อยละ 7 มีความเหมาะสมและคุ้มค่าต่อการลงทุน กล่าวคือ ให้ค่า NPV เท่ากับ 25,191,826 บาท, IRR เท่ากับ 43.1%, B/C ratio เท่ากับ 1.81 เท่า, ระยะคืนทุน อยู่ที่ 2 ปี และจุดคุ้มทุนของโครงการจากต้นทุนคงที่รวม 51,500.01 บาทต่อเดือน และต้นทุนผันแปร 64.33 ต่อนักท่องเที่ยว 1 คน พบว่าจุดคุ้มทุนของนักท่องเที่ยว คือ 1,433.79 คนต่อเดือน หรือ 48 คนต่อวันทำงาน

Thesis Title	Economics Study for Ecotourism Resource Management: A Case Study of Buang Sri Fai Wetlands, Pichit Province	
Author	Miss Kanokkarn Klomklaw	
Degree	Master of Economics	
Thesis Advisory Committee	Lect. Dr.Manoj Potapohn	Advisor
	Lect. Dr.Patirat Paspipatkul	Co-advisor

ABSTRACT

Economics Study for Ecotourism Resource Management: A Case Study of Buang Sri Fai Wetlands, Pichit Province was conducted with 4 objectives: 1) to understand the socio – economic background of the Thai visitors to Buang Sri Fai Wetlands, Pichit Province; 2) to study and access the willingness to pay of these visitors for the utilization by Ecotourism in Buang Sri Fai Wetlands, Pichit Province; 3) to study and access the conservation of Buang Sri Fai Wetlands, and 4) to investigate the investment feasibility for Ecotourism Development of the End of Buang Sri Fai Wetlands to analyse cost investment return and break – even points for investment in the maintenance for Buang Sri Fai Wetlands, Pichit Province. Information was collected from 400 randomly sampled visitors. And analysis of the willingness to pay was based on a Multiple Regression Analysis: Ordinary Least Square (OLS). For this study, a project period of 20 years was set and the value of NPV, IRR, B/C ratio, payback period and break – even point were analyzed.

The findings indicated the average willingness to pay for the utilization from ecotourism in the Buang Sri Fai Wetlands was 188.50 baht per person per year and the total economic value was 7,150,370.50 baht per year under the determining force of factors such as status and monthly

income. The average willingness to pay for the conservation of Buang Sri Fai Wetlands was 183.67 baht per person per year and the total economic value was 6,967,154.11 baht per year under the determining force of factors such as the number of family members, their education and monthly income. The average willingness to pay for the conservation of the Thai visitors who had never come to Buang Sri Fai Wetlands was 153.11 baht per person per year and the total economic value was 5,807,921.6 baht per year under the determining force of factors such as age, monthly income and awareness of the conservation in the Buang Sri Fai Wetlands.

The results of the analysis of the feasibility of the investment project in the maintenance and restoration of Buang Sri Fai Wetlands, Pichit Province, found that at a 7% discount rate would be suitable and worth investing. In other words, the NPV should be set at 25,191,826 baht, IRR at 43.1%, B/C ratio at 1.81, payback period at 2 years and break – even point analysis of this project would be a total fixed cost 51,500.01 baht per month, with a variable cost of 64.33 baht per individual visitor. The break – even point was at 1,433.79 person per month or 48 persons per day.